

“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई करेन्ट दिन, तिमी देही-अभिमानी भयौ, बुद्धियोग एक बाबासँग भयो भने करेन्ट मिलिरहन्छ।”

प्रश्न:- सबैभन्दा ठूलो आसुरी स्वभाव कुनचाहिँ हो, जुन तिमी बच्चाहरूमा हुनु हुँदैन?

उत्तर:- अशान्ति फैलाउनु, यो हो सबैभन्दा ठूलो आसुरी स्वभाव। अशान्ति फैलाउनेसँग मनुष्य दिक्क हुन्छन्। ऊ जहाँ जान्छ, त्यहाँ अशान्ति फैलाइदिन्छ त्यसैले भगवानसँग सबैले शान्तिको वर माग्छन्।

गीत:- यह कहानी है दीवे और तुफान की.....

ओम् शान्ति। प्यारा सिकीलधे बच्चाहरूले गीतका लाइन सुन्यौ। गीत त यो भक्तिमार्गको हो, फेरि त्यसलाई ज्ञानमा परिवर्तन गरिन्छ। अरु कसैले परिवर्तन गर्न सक्दैन। तिमीहरू मध्ये पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार बुझ्न सक्छौ, दियो के हो, तुफान के हो! बच्चाहरूलाई थाहा छ- आत्माको ज्योति मलिन भएको छ। अहिले बाबा आउनु भएको छ ज्योति जगाउनको लागि। कोही मर्यो भने पनि दियो जलाउँछन्। त्यसको धेरै ख्याल गर्छन्। सम्झन्छन्- यदि दियो निभ्यो भने आत्मालाई अन्धकार हुँदै जानुपर्छ त्यसैले दियो जलाउँछन्। तर सत्ययुगमा त यो कुरा हुँदैन। आत्मा त्यहाँ त उज्यालोमा हुन्छ। भोक आदिको कुरा हुँदैन, त्यहाँ त धेरै माल मिल्छ। यहाँ धेरै अन्धकार छ। विकारी दुनियाँ हो नि। सबै आत्माहरूको ज्योति मलिन भएको छ। सबैभन्दा धेरै तिम्रो ज्योति मलिन भएको छ। खासगरी तिम्रो लागि नै बाबा आउनु भएको छ। तिम्रो ज्योति मलिन भएको छ, अनि करेन्ट कहाँबाट मिल्छ? बच्चाहरूलाई थाहा छ- करेन्ट त बाबाबाट नै मिल्छ। करेन्ट धेरै छ भने बल्बमा उज्यालो बढ्छ। त्यसैले अहिले तिमीले करेन्ट लिइरहेका छौ, ठूलो मेशिनद्वारा। हेर, मुम्बइ जस्तो शहरमा कति मानिसहरू छन्, कति धेरै करेन्ट चाहिन्छ। अवश्य पनि त्यति ठूलो मेशीन हुनुपर्छ। यो हो बेहदको कुरा। सारा दुनियाँका आत्माहरूको ज्योति निभेको छ। तिनीहरूलाई करेन्ट दिनु छ। मूल कुरा बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- बुद्धियोग बाबासँग लगाऊ। देही-अभिमानी बन। कति महान् बाबा हुनुहुन्छ, सारा दुनियाँका पतित मानिसहरूलाई पावन बनाउने परमपिता आउनु भएको छ सबैको ज्योति जगाउन। सारा दुनियाँका मनुष्य मात्रको ज्योति बाल्नुहुन्छ। बाबा को हुनुहुन्छ, कसरी ज्योति बाल्नुहुन्छ? यो कुरा त कसैले पनि जानेका छैनन्। उहाँलाई ज्योति स्वरूप पनि भनिन्छ अनि सर्वव्यापी पनि भनिदिन्छन्। ज्योति स्वरूपलाई बोलाउँछन् किनकि ज्योति निभेको छ। साक्षात्कार पनि हुन्छ, अखण्ड ज्योतिको। देखाउँछन्- अर्जुनले भने मैले तेज सहन गर्न सकिदैन। धेरै करेन्ट छ। अब यी कुरालाई तिमी बच्चाहरूले अहिले बुझ्नेका छौ। सबैलाई सम्झाउनु पनि छ- हामी आत्मा हौं। आत्माहरू माथिबाट यहाँ आउँछन्। पहिला आत्मा पवित्र हुन्छ, उसमा करेन्ट हुन्छ। सतोप्रधान हुन्छ। सत्ययुगमा आत्माहरू पवित्र हुन्छन् फेरि उनीहरू अपवित्र पनि बन्नुपर्छ। जब अपवित्र बन्छन् तब परमपिता परमात्मालाई बोलाउँछन्- आएर मुक्त गर्नुहोस् अर्थात् दुःखबाट मुक्त गर्नुहोस् भनेर। मुक्त गर्नु र पावन बनाउनु- दुवैको अर्थ भिन्ना-भिन्नै छ। अवश्य पनि कसैबाट पतित बनेका छन् त्यसैले भन्छन्- बाबा आउनुहोस्, आएर मुक्त पनि गर्नुहोस्, पावन पनि बनाउनुहोस्। यहाँबाट शान्तिधाम लिएर जानुहोस्। शान्तिको वर दिनुहोस्। अहिले बाबाले सम्झाउनु भएको छ- यहाँ त शान्तिमा रहन सकिँदैन। शान्ति त हुन्छ नै शान्तिधाममा। सत्ययुगमा एक धर्म, एक राज्य हुन्छ त्यसैले शान्ति हुन्छ। कुनै हंगामा हुँदैन। यहाँ मानिसहरू अशान्तिबाट दिक्क हुन्छन्। एउटै घरमा कति झगडा हुन्छ। मानौं स्त्री-पुरुषको झगडा भयो भने माता, पिता, बालबच्चा, भाइ-बहिनी आदि सबै दिक्क हुन्छन्। अशान्ति भएको मनुष्य जहाँ जान्छ, त्यहाँ अशान्ति नै फैलाउँछ किनकि आसुरी स्वभाव छ नि। अहिले तिमीलाई थाहा छ- सत्ययुग हो सुखधाम। त्यहाँ सुख र शान्ति दुवै हुन्छ। त्यहाँ त केवल शान्ति हुन्छ, त्यसलाई भनिन्छ स्वीट साइलेन्स होम। मुक्तिधाममा रहन चाहनेलाई केवल यति सम्झाउनु पर्छ- तपाईं मुक्ति चाहनुहुन्छ भने बाबालाई याद गर्नुहोस्।

मुक्तिपछि जीवनमुक्ति अवश्य हुन्छ। पहिला जीवनमुक्ति हुन्छ अनि जीवनबन्धनमा आउँछन्। आधा-आधा हुन्छ नि। सतोप्रधानबाट फेरि संतो, रजो, तमोमा अवश्य आउनु छ। अन्त्यमा जसले एक-दुई जन्म लिएर

आउँछन् तिनीहरूले के सुख-दुःखको अनुभव गर्लान्? तिमीले त सबै अनुभव गर्छौ। तिमीलाई थाहा छ- यति जन्म हामी सुखमा रहन्छौं फेरि यति जन्म दुःखमा हुन्छौं। फलाना फलाना धर्म नयाँ दुनियाँमा आउन सक्दैनन्। उनीहरूको पार्ट नै पछाडि छ, हुन त नयाँ खण्ड हो, उनीहरूको लागि मानौं त्यही नयाँ दुनियाँ हो। जसरी बौद्धी खण्ड, क्रिश्चियन खण्ड नयाँ भए नि। उनीहरू पनि सतो, रजो, तमोबाट पार हुनुपर्छ। वृक्षमा पनि यस्तै हुन्छ नि। बिस्तारै-बिस्तारै वृद्धि हुँदै जान्छ। पहिला जो निस्किएका हुन् ती तल रहन्छन्। देखेका छौं नि- नयाँ-नयाँ पात कसरी निस्कन्छन्। स-साना हरिया पात निस्किएरहन्छन् अनि फूल निस्कन्छन्, नयाँ बिरुवा धेरै सानो हुन्छ। नयाँ बिउ रोपेर त्यसको पूरा स्याहार भएन भने सड्छ। तिमीले पनि पूरा स्याहार गरेनौ भने त सड्छन्। बाबा आएर मनुष्यबाट देवता बनाउनु हुन्छ, त्यसमा पनि नम्बरवार बन्छन्। राजधानी स्थापना हुन्छ नि। धेरै फेल हुन्छन्। बच्चाहरूको जस्तो अवस्था हुन्छ त्यस्तै प्यार बाबाबाट मिल्छ। कति बच्चाहरूलाई बाहिरबाट पनि प्यार गर्नु पर्ने हुन्छ। कोही-कोहीले लेख्छन् बाबा म फेल भएँ। पतित बनेँ। अब तिनलाई कसले हात लगाउला! ऊ बाबाको दिलमा चढ्न सक्दैन। पवित्रलाई नै बाबाले वर्सा दिन सक्नुहुन्छ। पहिला पहिला एक-एकसँग पूरा समाचार सोधेर पोतामेल लिनुहुन्छ। जस्तो अवस्था त्यस्तै प्यार। बाहिरबाट प्यार गरे पनि मनले जान्नुहुन्छ यो बिल्कुल बुद्धि छ, सेवा गर्न सक्दैन। ख्याल त रहन्छ नि। बच्चा कमाउने भयो भने अज्ञान कालमा पनि पिता धेरै प्यारसँग मिल्छन्। कोही त्यति कमाउने नभए पिताको पनि त्यति प्यार रहँदैन। यहाँ पनि त्यस्तै हो। बच्चाहरूले बाहिर सेवा गर्छन् नि। जुनसुकै धर्मको भए पनि उनलाई सम्झाउनु पर्छ। बाबालाई मुक्तिदाता भनिन्छ नि। मुक्तिदाता र गाइड को हुनुहुन्छ? उहाँको परिचय दिनुपर्छ। परमपिता परमात्मा आउनु हुन्छ र सबैलाई मुक्त गर्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी कति पतित बनेका छौ। पवित्रता छँदै छैन। अब मलाई याद गर। बाबा त सदा पवित्र हुनुहुन्छ। सबै अपवित्रबाट पवित्र अवश्य बन्छन्। पुनर्जन्म लिंदै लिंदै गिर्दै आउँछन्। यतिबेला सबै पतित छन् त्यसैले बाबाले राय दिनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमीले मलाई याद गर्यौ भने पवित्र बन्छौ। अब मृत्यु त सामुन्ने खडा छ। पुरानो दुनियाँको अब अन्त्य हुन्छ, मायाको पम्प कति छ। त्यसैले मनुष्यहरूले सम्झन्छन्- यो त स्वर्ग नै हो। हवाईजहाज, बिजुली आदि के-के छन्, यी सबै मायाका आडम्बर हुन्। यी अब समाप्त हुन्छन्। फेरि स्वर्गको स्थापना हुन्छ। यी बिजुली आदि सबै स्वर्गमा हुन्छन्। तर यी सबै स्वर्गमा कसरी आउँछन्? अवश्य पनि जानकारी भएको चाहियो नि। तिमीसँग धेरै राम्रा-राम्रा कालीगढहरू पनि आउने छन्। उनीहरू राजाईमा त आउँदैनन् तापनि तिम्मा प्रजामा आउने छन्। इन्जीनियर आदि ज्ञान भएका राम्रा-राम्रा कालीगढ आउने छन्। यो फेशन सारा बाहिर बेलायतबाट आउँछ। त्यसैले बाहिरकालाई पनि तिमीले शिवबाबाको परिचय दिनु छ, बाबालाई याद गर्नुहोस् भनेर। तिमीले पनि योगमा रहने पुरुषार्थ धेरै गर्नुपर्छ, यसैमा मायाको तुफान धेरै आउँछ। बाबाले केवल भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर। यो त राम्रो कुरा हो नि। क्राइस्ट पनि उहाँका रचना हुन्, रचयिता परम आत्मा त एकै हुनुहुन्छ। अरु सबै रचना हुन्। वर्सा रचयिताबाट नै मिल्छ। यस्ता राम्रा प्वाइन्टहरू टिपोट गर्नुपर्छ।

बाबाको मुख्य कर्तव्य हो सबैलाई दुःखबाट मुक्त गर्नु। उहाँले सुखधाम र शान्तिधामको द्वार खोल्नुहुन्छ। उहाँलाई भन्छन्- हे मुक्तिदाता दुःखबाट मुक्त गरेर हामीलाई शान्तिधाम-सुखधाममा लैजानुहोस्। जब यहाँ सुखधाम हुन्छ तब बाँकी आत्माहरू शान्तिधाममा रहन्छन्। स्वर्गको द्वार बाबाले नै खोल्नुहुन्छ। एउटा द्वार खुल्छ नयाँ दुनियाँको, अर्को शान्तिधामको। अहिले जुन आत्माहरू अपवित्र भएका छन् तिनीहरूलाई बाबाले श्रीमत दिनुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर्यौ भने तिम्रो पाप काटिन्छ। अब जस-जसले पुरुषार्थ गर्छन् उनीहरूले आफ्नो धर्ममा उच्च पद पाउँछन्। पुरुषार्थ नै गरेनन् भने कम पद पाउँछन्। राम्रा-राम्रा प्वाइन्टहरू टिपोट गर्यौ भने समयमा काम आउन सक्छ। भन, शिवबाबाको कर्तव्य हामी बताउँछौं। उनीहरूले भन्छन्- यो फेरि को हो जसले परमपिता परमात्मा शिवको कर्तव्य बताउँछ। भन, हामी आत्मा रूपमा सबै भाइ-भाइ हौं। फेरि प्रजापिता ब्रह्माद्वारा रचना रचनुहुन्छ अनि भाइ-बहिनी हुन्छौं। परमपिता परमात्मा जसलाई मुक्तिदाता, गाइड भनिन्छ। उहाँको कर्तव्य हामी तपाईंलाई बताउँछौं। हामीलाई परमपिता परमात्माले नै बताउनु भएको हो, त्यसैले तपाईंलाई बताउँछौं। यो पनि सम्झाउनु पर्छ- सन सोज फादर। आत्मा बिल्कुलै सानो तारा हो, यी आँखाबाट त्यसलाई देख्न सकिँदैन। दिव्य दृष्टिबाट साक्षात्कार हुन सक्छ। बिन्दु हो, हेरेर के फाइदा हुन सक्छ र? बाबा पनि त्यस्तै बिन्दु हुनुहुन्छ, उहाँलाई परम आत्मा भनिन्छ। हुन त उस्तै हो तर उहाँ परम अर्थात् सुप्रिम हुनुहुन्छ, ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, आनन्दका सागर हुनुहुन्छ, मुक्तिदाता र गाइड हुनुहुन्छ। उहाँको धेरै महिमा गर्नुपर्छ। अवश्य पनि बाबा आउनु हुन्छ तब त साथमा लैजानुहुन्छ नि। आएर ज्ञान दिनुहुन्छ। बाबाले नै बताउनु हुन्छ- आत्मा यति सानो छ, म पनि उस्तै छु। ज्ञान पनि अवश्य कुनै शरीरमा प्रवेश गरेर दिनुहुन्छ। आत्माको

नजिकै आएर बस्छु। ममा शक्ति छ, अंगहरू मिलेपछि म मालिक बन्छु। यी अंगहरूद्वारा म बसेर सम्झाउँछु, यिनलाई एडम पनि भनिन्छ। एडम हुन् सबैभन्दा पहिलो मनुष्य। मनुष्यको वंशवृक्ष हुन्छ नि। यिनी माता-पिता पनि बन्छन्, यिनैबाट फेरि रचना हुन्छ, हुन् पुराना तर गोदमा लिइएका हुन्, नत्र ब्रह्मा कहाँबाट आए? ब्रह्माका पिताको नाम कसैले बताओस्। ब्रह्मा, विष्णु, शंकर- यी कसैका रचना त हुनुपर्छ नि! रचयिता त एउटै हुनुहुन्छ, बाबाले त यिनलाई गोदमा लिनु भएको छ। यो ज्ञान यी साना बच्चाहरूले बसेर सुनाउने हो भने त भन्छन् यो त धेरै ठूलो ज्ञान हो।

जुन बच्चाहरूलाई राम्रो धारणा हुन्छ उनीहरूलाई धेरै खुशी हुन्छ, कहिल्यै हाई आउँदैन। कसैले बुझेको छैन भने हाई गरिरहन्छ। यहाँ त तिमीलाई कहिल्यै हाई आउनु हुँदैन। कमाइका बेला कहिल्यै हाई आउँदैन। ग्राहक भएनन्, धन्दा चलेन भने हाई आइरहन्छ। यहाँ पनि धारणा हुँदैन। कतिले त बिल्कुलै बुझ्दैनन् किनकि देह-अभिमान छ। देही-अभिमानि बनेर बस्न सक्दैनन्। कुनै न कुनै बाहिरको कुरा याद आउँछ। प्वाइन्टहरू आदि पनि टिपोट गर्न सक्दैनन्। तीक्ष्ण बुद्धि भएकाले तुरुन्तै टिपोट गर्छन्- यी प्वाइन्टहरू धेरै राम्रा छन्। विद्यार्थीको चालचलन पनि शिक्षकले देख्छन् नि। होसियार शिक्षकको नजर सबैतिर रहन्छ अनि मात्र प्रमाणपत्र दिन्छन् पढाइको। चरित्रको प्रमाणपत्र पनि दिन्छन्। कति गयल भयो, त्यो पनि हिसाब गर्छन्। यहाँ हुन त उपस्थित हुन्छन् तर केही बुझ्दैनन्, धारणा हुँदैन। कतिले भन्छन्- बुद्धि बोधो छ, धारणा हुँदैन, बाबाले के गर्न सक्नुहुन्छ! यो तिम्रो कर्मको हिसाब-किताब हो। बाबाले त एउटै पुरुषार्थ गराउनु हुन्छ। तिम्रो तकदिरमा छैन भने के गर्ने? विद्यालयमा पनि कोही पास, कोही फेल हुन्छन्। यो हो बेहदको पढाइ, जो बेहदका बाबाले पढाउनु हुन्छ। अरु धर्मकाले गीताको कुरालाई बुझ्दैनन्। राष्ट्रियता हेरेर सम्झाउनु पर्छ। सबैभन्दा पहिला उच्च भन्दा उच्च बाबाको परिचय दिनुपर्छ। उहाँ कसरी मुक्तिदाता, गाइड हुनुहुन्छ! स्वर्गमा यी विकार हुँदैनन्। यतिबेला यसलाई भनिन्छ शैतानी राज्य। पुरानो दुनियाँ हो नि, यसलाई सत्ययुगी भनिदैन। नयाँ दुनियाँ थियो, अहिले पुरानो भएको छ। बच्चाहरू जसलाई सेवाको सोख छ, प्वाइन्टहरू टिपोट गर्नुपर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) पढाइमा धेरै कमाइ हुन्छ त्यसैले कमाइ खुशी-खुशीले गर्नुपर्छ। पढ्ने बेलामा कहिल्यै हाई आदि नआओस्, बुद्धियोग यताउता नभड्कियोस्। प्वाइन्टहरू टिपोट गरेर धारणा गरिराख।

२) पवित्र बनेर बाबाको दिलको प्यार पाउने अधिकारी बन्नु छ। सेवामा होसियार बन्नु छ, राम्रो कमाई गर्नु र गराउनु छ।

वरदान:- स्व कल्याणको साथ-साथै परोपकारी बन्नेवाला मायाजित, विजयी भव अहिलेसम्म स्व कल्याणमा धेरै समय गइरहेको छ। अब परोपकारी बन। मायाजित, विजयी बन्नुको साथै सबै खजानाको विधाता बन अर्थात् हरेक खजानालाई कार्यमा लगाऊ। खुशीको खजाना, शान्तिको खजाना, शक्तिहरूको खजाना, ज्ञानको खजाना, गुणको खजाना, सहयोग दिने खजानालाई बाँड र बढाऊ। जब अहिले विधातापनको स्थितिको अनुभव गर्छौं अर्थात् परोपकारी बन्छौं तब अनेक जन्म विश्व राज्य अधिकारी बन्छौं।

स्लोगन:- विश्व कल्याणकारी बन्नको लागि आफ्नो सर्व कमजोरीहरूलाई सदा कालको लागि बिदाई देऊ।